

רבותינו (ע"ז ב':) שאנחנו ביום בְּגָלוֹת אֲדֹם, וכאשר יגאץ הוא, ויתחלש הוא ועפifs רבים אשר אתו, מפנה נושא לעולם. פאשיך אמר: ועלו מושעים בהר ציון לשפט את ח'ר עשו ותיקת' לה' הפלוכה (ועבדיה א', כ"א). והנה כל אשר עשו משה ויהושע עליהם בראשונה יעשה אליהם ומשיח בן יוסף עם זרעם, על כן התהפט' משה ב'בר.

מסכת ראש השנה פרק שלישי

משנה ח
(שמות י, יא) "זֶה יְהוָה כִּאֵשֶׁר יָרַם מֹשֶׁה יְדוֹ,
וְגַבְרֵי יִשְׂרָאֵל, וְכִאֵשֶׁר יְנַחֵּד יְדוֹ, וְגַבְרֵר עַמְלָק".
וכי נדי שלמשה עשות מלתחמה,

או נדי שוברות מלתחמה?
אלא כל זמו שהי ישראלי מסתכלים לפני למעלו,
ומכנים את לבם לאביהם שבשמים,
קי מתוגרים,
ואם לאו, קי נופלים.

ח
וכי יצא בו: (במדבר כא, ח)
"יִאָמֵר יְהוָה אֱלֹהֵי מֹשֶׁה:

עשה לך שער ושים אותו על נס,
והיה כל הנושא, וראה אותו וחי".
וכי נחש מmittת ומchia?

אלא כל זמו שהי ישראלי מסתכלים לפני למעלו,
ומשבדים את לבם לאביהם שבשמים,
קי מתרפים,
ואם לאו, קי נמוקים.

שמות הרבה (וילנא) פרשת בשלח פרשה כו סימן

ונתקע שציה משה את יהושע להלחם בעמלק, בעבור "שיחפה" בןשיותם בפחים על ראש הגבעה, ועלה שם כדי שיראה את ישראל הפלחים ונישים עינו עליהם לטובה, גם הם נראו אותו פורש בפיו השמיימה ומרפה בתפללה ויבטחו בו וירושפו אמצ' אבורה. ובפרק ר' אליעזר (פרק מ"ד) עוד: כל ישראל יצאו חוץ לאלהיהם וראו את משה פורע על ברקיו והם כורעים על ברקיהם, נופל פניו הארץ והם נופלים על פניהם ארצה, פורש את ציו לשלמים והם פורסים את ידיהם לשמים, כשם שליח צבוד מתפלל בך כל העם עוניים אחרים, והפיל הקדוש ברוך הוא את עמלק ואת עמו ביד יהושע (עכ"ל). ואם בן יהוח טעם ומשה קאליהם בידי לומר כי באשר על ראה הגבעה וראה את עמלק נטה ידו במשה לקביה עליהם מכות דבר וחרב ואבדן, פגענו הנאמר ביהושע: נטה בפיזון אשר בזיך אל העי כי בזיך אנטנה (יהושע ח, י"ח). כי בעת היוח מתפלל ובפיו פרושות השמים לא יתפesh בירדו דבר.

וניה כל העגנון קוה שעשה משה רבינו, מפני שהיה עמלק גוי איתן וחוץ מאר, וישראל אינם מלמדי מלתחמה ולא ראו אותה מעולם. באשיך אמר: פן יחכם העם פראחים מלתחמה (לceil יג, י"ז), והוא עיף ונגע בפתח במשנה תורה (ברכים כ"ה, י"ח). על כן פמד מכם והארך לכל הפללה והתחגה קזאת. ויכן שפחד משה פן יתהפך בחרבו מפני היותו עם נוחל החרב מברכת הצען שאמר לו ועל חרבה מהיה (בראשית כ"ז, מ'), כי המלחמה מן הפלשפתה זו היא קראשונה וקאפרונה לישראל, כי עמלק מזעע עשו (שם לוי, י"ב), וממניו באה אלינו המלחמה בראשית הנינים, ומזרעו של עשו היה לנו הפלחות ומכרבן כאחרון, באשיך יאמרו

ד"א למה ליהושע אמר לו ז肯ר אמר (בראשית מב) את האלים אני ירא, ובזה כתיב (דברים כה) ולא ירא אלהים יבא בן בנו שאמր את האלים אני ירא ויפרע ממי שנאמר עלי ולא ירא אלהים,